adgående siden SR-regeringen. Det kan ordføreren jo selv forvisse sig om. Det er jo det, der gør, at vi er bekymrede, når man så vælter yderligere udgifter over på kommunerne til kulturområdet og oven i købet gør det på et område, hvor vi har haft et velfungerende system, der har fungeret igennem mange år.

Jeg lytter selvfølgelig med interesse til, at man gerne vil diskutere alting, når vi nu får resultaterne fra det teaterudvalg, der er nedsat. Det vil jeg også gerne selv. Men vi bliver jo nødt til at tage bestik af situationen, som den er nu, og diskutere vilkårene for teatrene, sådan som de nu er. Det kan jo ikke vente i al evighed på, at regeringen nedsætter det ene udvalg efter det andet eller den ene kommission efter den anden.

Selvfølgelig synes jeg da, at det er positivt, at vi til den tid kan diskutere, hvad det udvalg måtte komme med. Det gør vi også gerne. Men jeg synes, det ville have været mere positivt, om Venstres ordfører havde stået ved sine ord fra oktober 2008 og erkendt, at der er problemer med den her ordning for egnsteatrene, og at det her kan give problemer i forhold til deres fremtidige drift og kvalitet, som ordføreren dengang sagde, men som ordføreren åbenbart lige pludselig ikke mener.

Kl. 20:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til ordføreren. Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:
25) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 125:
Forslag til folketingsbeslutning om sikring af fortidsminder og revision af finansieringsmodel for udgravninger.
Af Flemming Møller Mortensen (S) m.fl.
(Fremsættelse 10.03.2009).

Kl. 20:49

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Forhandlingen er åbnet. Kulturministeren.

Kl. 20:50

Kulturministeren (Carina Christensen):
Et af de vigtigste formål med museumsloven er at sikre vores fælles kulturarv, og i langt, langt de fleste tilfælde har vores fortidsminder bedst af at blive liggende i jorden.

Den nuværende museumslov blev vedtaget i 2001 af et stort flertal i Folketinget. Lovforslaget blev fremsat under den tidligere SR-regering, og den daværende kulturminister fremhævede dengang under lovforslagets første behandling, at det hidtidige princip om, at staten betaler for de arkæologiske undersøgelser ved anlægsarbejder, ikke gav et økonomisk incitament for den enkelte bygherre til at bevare fortidsminderne i jorden og altså ikke til at bygge andre steder, hvor der var fortidsminder i jorden. Det ville man gøre op med i den nye lov.

Den afgørende nyskabelse i SR-regeringens ændring af museumsloven var altså, at man nu indførte en ny økonomisk incitamentsstruktur, som gør, at den, der volder skade på kulturarven, også er den, der betaler. Man indførte med andre ord det såkaldte skadevolderprincip.

Ordningen fungerer således: Selv om fortidsminderne som udgangspunkt har bedst af at blive bevaret i jorden, kan vi naturligvis ikke sætte samfundsudviklingen i stå. Derfor er det nødvendigt med undersøgelser og også i nogle tilfælde nødvendigt at fjerne fortidsminderne, inden et byggeri går i gang. Her spiller det lokale museum en vigtig rolle. Museet kan oplyse om risikoen for, at der gemmer sig fortidsminder i jorden. Bygherren kan så på den baggrund vælge at ændre sine anlægsplaner, så fortidsmindet ikke bliver skadet, eller bygherren kan ønske at udgrave og fjerne fortidsmindet. Den bygherre, der ønsker fortidsmindet fjernet, betaler også selv for det arkæologiske arbejde. I de situationer, hvor udgiften til det arkæologiske arbejde bliver uforholdsmæssig stor, kan Kulturarvsstyrelsen yde et tilskud, men bygherren betaler hovedparten af udgiften.

Det er netop det princip, som museumsloven bygger på, og det er et sundt princip, fordi det skaber et økonomisk incitament for bygherren til at involvere lokalmuseerne på et tidligt tidspunkt i forløbet, og fordi princippet sikrer et in-